

ปัญหาและความเป็นมาของปัญหา

ในการวิจัยเรื่องบทบาทของคณะกรรมการการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรม-จังหวัด ในเขตการศึกษา 3 ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาว่า คณะกรรมการการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรมจังหวัด ที่มีประเภท คุณวุฒิและพื้นที่ปฏิบัติงานต่างกัน มีระดับการปฏิบัติงานตามบทบาทแตกต่างกันหรือไม่ มีปัญหาและข้อเสนอแนะในการปฏิบัติงานตามบทบาทของคณะกรรมการการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรมจังหวัด อย่างไร ทั้งนี้ เนื่องมาจากการบริหารการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการมีลักษณะเป็นการบริหารที่รวมอำนาจไว้ในส่วนกลาง ทั้ง ๆ ที่การปฏิบัติงานส่วนใหญ่อยู่ในพื้นที่หรือส่วนภูมิภาค การจัดระบบการบริหารของกรมต่าง ๆ ก็แตกต่างกันไป ทำให้เกิดปัญหาการประสานงาน การดำเนินงานบางอย่างมีความล่าช้า และสิ้นเปลืองทรัพยากร ตลอดจนขาดการมีส่วนร่วมจากผู้ปฏิบัติในส่วนภูมิภาคระบบการวางแผนซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารก็มีลักษณะคล้ายคลึงกัน ที่เห็นได้ชัดเจนคือ ไม่มีเครือข่ายหรือหน่วยงานที่ทำหน้าที่ในการวางแผนในส่วนภูมิภาคที่จะช่วยในการวางแผน เพื่อตอบสนองการบริหารงานได้ดีเท่าที่ควร เมื่อรัฐบาลกำหนดนโยบายเร่งรัดพัฒนาชนบทโดยการอาศัย 4 กระทรวงหลัก ซึ่งให้จังหวัดเน้นจุดเชื่อมโยงในการวางแผนและการปฏิบัติงานตามแผนระหว่างส่วนกลางไปสู่จังหวัด ระหว่างจังหวัด อำเภอ และหมู่บ้าน ซึ่งก่อให้เกิดปัญหา เพราะกระทรวงศึกษาธิการไม่มีองค์กรในด้านการวางแผนที่จะทำหน้าที่เป็นตัวแทนของกระทรวงในระดับจังหวัด และยังไม่มีการกำหนดขั้นตอนการดำเนินงานที่จะช่วยสนับสนุนการพัฒนาการศึกษาให้เป็นไปตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ (ประยูรธ เปี่ยมงาน, 2534 : 14) เพื่อจะแก้ไขปัญหาดังกล่าว กระทรวงศึกษาธิการจึงได้พยายามกำหนดแนวทางการปรับปรุงประสิทธิภาพการจัดการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรม ให้ครบถ้วนครอบคลุมทั้งระบบภายใต้ขอบเขตกฎหมายและระเบียบแบบแผนของทางราชการที่กำหนดไว้ โดยยึดหลักการสำคัญดังนี้ (กองแผนงาน สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, ม.ป.ป. : 3)

- 1) ใช้แผนเป็นเครื่องมือในการบริหารงาน กำกับ ควบคุม ติดตามและประเมินผล การปฏิบัติงานการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรมทุกระดับ
- 2) เน้นการประสานงานโดยองค์คณะบุคคล
- 3) ใช้ระบบการวางแผนแบบมีส่วนร่วมทุกระดับ
- 4) เน้นการบริหารงานโดยองค์คณะบุคคล
- 5) กระจายอำนาจการบริหารให้จังหวัดและหน่วยงานทางการศึกษาเพื่อให้เกิด ประสิทธิภาพในการจัดการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรม ในระดับปฏิบัติอย่างแท้จริง
- 6) เน้นการระดมสรรพกำลัง และการประสานการใช้ทรัพยากรทางการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรม เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด

ปัจจุบันกระทรวงศึกษาธิการได้มีการปรับปรุงโครงสร้างการบริหารในรูป คณะกรรมการการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรม โดยกำหนดเป็น 4 ระดับ คือ ระดับ กระทรวง ระดับเขตการศึกษา ระดับจังหวัด และระดับอำเภอ (ราชกิจจานุเบกษา, 2535 : 12-15) สำหรับระดับจังหวัดได้กำหนดบทบาทให้ปฏิบัติ 8 ด้าน จากผลการดำเนินงานตาม บทบาทหน้าที่ ซึ่งกองแผนงาน สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงศึกษาธิการ ได้สรุปจากรายงานผลการประชุมที่จังหวัดต่าง ๆ ส่งไปจำนวน 68 จังหวัด ในรอบปี 2534 (ตุลาคม 2533- ธันวาคม 2534) พบว่า การดำเนินงานของคณะกรรมการการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรม จังหวัด มีปัญหาและอุปสรรค อันได้แก่ การกำหนดบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการไม่ชัดเจน คณะกรรมการที่เป็นผู้บริหารส่วนราชการ หน่วยงานต่าง ๆ ไม่ให้ความสำคัญต่อบทบาท หน้าที่ มีภารกิจงานประจำไม่ให้ความสำคัญต่อการประชุมมักจะส่งผู้แทนไปประชุม องค์กรต่าง ๆ ยังไม่อาจปฏิบัติงานสนองนโยบายกระทรวงศึกษาธิการอย่างเต็มที่ โดยเฉพาะขาดการสั่งการ ให้หน่วยงานสถานศึกษาที่เกี่ยวข้อง ให้ความร่วมมือและจริงจังต่อการแก้ปัญหาาร่วมกัน การจัดสรรงบประมาณล่าช้า การวางแผนด้านการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรมในระดับจังหวัด ยังไม่สอดคล้องสัมพันธ์กันทำให้แผนของจังหวัดไม่เกิดผลในการปฏิบัติ และขาดการใช้แผน เป็นเครื่องมือในการดำเนินงาน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2535 : 3-4) นอกจากนี้แล้วผู้วิจัยได้ศึกษา สภาพปัจจุบันและปัญหาการจัดการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรมในเขตการศึกษา 3 (สำนักพัฒนาการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรม เขตการศึกษา 3, 2538 : 1-5) พบว่า ในเขตการศึกษา 3 มีการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน เกือบทุกระดับและทุกประเภทการศึกษา คือ การจัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษา ยังกระจายไม่ทั่วถึง นักเรียนระดับประถมศึกษายังไม่ได้รับการพัฒนาทางร่างกายและจิตใจอย่าง

จริงจัง ข้อมูลและผลการขยายโอกาสการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นไม่ครอบคลุม ไม่ชัดเจน และเชื่อถือได้น้อย ทั้งด้านปริมาณและคุณภาพ การส่งเสริมเด็กที่บกพร่องทางร่างกายคือย โอกาส รวมทั้งการส่งเสริมเด็กที่มีความสามารถพิเศษยังขาดความเชื่อมั่นในข้อมูลและคำเนิการ การศึกษาเพื่ออาชีพยังขาดพลังและจัดไม่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน ระดับการศึกษาของประชาชน โดยเฉลี่ยยังต่ำ การพัฒนาคุณภาพมนุษย์ยังขาดองค์แห่งคุณภาพการประเมินคุณภาพที่มีประสิทธิภาพ ประชาชนเสื่อมถอยศรัทธาในพระศาสนาและคุณภาพ พระภิกษุ สามเณรในการเป็นผู้นำทางศาสนายังต่ำ สำหรับด้านการบริหารและสนับสนุนยังขาดการประสานงานการจัดการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรมของหน่วยปฏิบัติทั้งในและนอกระทรวงศึกษาธิการ ระบบข้อมูลและระบบการวางแผนทางด้านการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรม ยังไม่มีคุณภาพ อีกทั้งไม่สนองตอบความต้องการของท้องถิ่น ดังนั้นผู้วิจัยจึงเป็น คณะกรรมการการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรมจังหวัดโดยตำแหน่ง จึงมีความสนใจ ศึกษาบทบาทของคณะกรรมการการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรม ในเขตการศึกษา 3 เพื่อจะได้นำผลของการวิจัยเสนอหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไข ในรูปแบบที่เหมาะสมต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ในการวิจัยเรื่องนี้ มีวัตถุประสงค์ 3 ประการคือ

1. เพื่อศึกษาระดับการปฏิบัติงานตามบทบาทของคณะกรรมการการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรมจังหวัด (ศสว.จ.) ในเขตการศึกษา 3 ในด้าน
 - 1.1 พิจารณาสอนแนะและให้ความเห็นชอบเกี่ยวกับแผนพัฒนาการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรมในจังหวัด
 - 1.2 การกำหนดมาตรการให้หน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชน มีการใช้ทรัพยากรและ ผลิตกำลังในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรมในจังหวัด
 - 1.3 การพิจารณาจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประเภทเงินอุดหนุนที่จังหวัดได้รับเพื่อกิจการ เกี่ยวกับการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรมในจังหวัด

1.4 การกำกับ เร่งรัด ติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติงานของหน่วยงานและสถานศึกษา ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

1.5 การแก้ไขปัญหาที่สืบเนื่องมาจากการดำเนินการตามนโยบาย แผนงาน โครงการ ซึ่งมีผลกระทบต่อการจัดการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรมในจังหวัด

1.6 การจัดให้มีการศึกษา สืบสวน วิเคราะห์ และทบทวนเพื่อนำผลมาปรับปรุงการพัฒนา การศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรมในจังหวัด

1.7 การแต่งตั้งคณะทำงานเพื่อปฏิบัติงานเฉพาะกิจตามที่เห็นสมควร

1.8 การปฏิบัติงานอื่นที่กระทรวงศึกษาธิการมอบหมาย

2. เพื่อเปรียบเทียบระดับการปฏิบัติงานตามบทบาทของคณะกรรมการการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรมจังหวัด ระหว่างคณะกรรมการการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรม จังหวัด ที่มีประเภท ภูมิภาค และพื้นที่ปฏิบัติงานต่างกัน

3. เพื่อรวบรวมปัญหา และข้อเสนอแนะในการปฏิบัติงานตามบทบาทของคณะกรรมการ การศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรมจังหวัด

สมมติฐานการวิจัย

การวิจัยเรื่องนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสมมติฐานไว้ดังนี้

คณะกรรมการการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรมจังหวัด ที่มีประเภท ภูมิภาค และพื้นที่ปฏิบัติงานต่างกัน มีระดับการปฏิบัติแตกต่างกัน

ความสำคัญและประโยชน์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีความสำคัญและประโยชน์ ดังนี้

1. ด้านความรู้ ความจริง

1.1 ทำให้ทราบระดับการปฏิบัติงานตามบทบาทของคณะกรรมการการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรมจังหวัดในด้าน

1.1.1 พิจารณาเสนอแนะและให้ความเห็นชอบเกี่ยวกับแผนพัฒนาการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรมในจังหวัด

1.1.2 การกำหนดมาตรการให้หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน มีการใช้ทรัพยากรและพนักงานกำลังในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรม

1.1.3 การจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประเภทเงินอุดหนุน ที่จังหวัดได้รับเพื่อกิจการเกี่ยวกับการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรม

1.1.4 การกำกับ เร่งรัด ติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติงานของหน่วยงานและสถานศึกษา

1.1.5 การเสนอแนะแนวทางแก้ปัญหาที่สืบเนื่องมาจากการดำเนินงานตามนโยบาย แผนงาน โครงการ ซึ่งมีผลกระทบต่อการจัดการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรมในจังหวัด

1.1.6 การจัดให้มีการศึกษา สํารวจ วิเคราะห์ วิจัย และทบทวนเพื่อนำผลมาปรับปรุง การพัฒนาการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรม

1.1.7 การแต่งตั้งคณะทำงาน เพื่อปฏิบัติงานเฉพาะกิจตามที่เห็นสมควร

1.1.8 การปฏิบัติงานอื่นที่กระทรวงศึกษาธิการมอบหมาย

1.2 ทำให้ทราบความแตกต่างของระดับการปฏิบัติงานตามบทบาทของคณะกรรมการ การศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรมจังหวัด ที่มีประเภท ภูมิภาค และพื้นที่ปฏิบัติงาน ต่างกัน

1.3 ทำให้ทราบปัญหา ตลอดจนข้อเสนอแนะในการปรับปรุงการปฏิบัติงานตามบทบาท ของคณะกรรมการการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรมจังหวัด

2. ด้านการนำไปใช้

2.1 เพื่อให้คณะกรรมการการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรมจังหวัด ใช้เป็นแนวทาง ในการปรับปรุงการปฏิบัติงานตามบทบาทของคณะกรรมการการศึกษา การศาสนา และการ วัฒนธรรมจังหวัด

2.2 เพื่อเป็นข้อมูลให้กระทรวงศึกษาธิการและผู้เกี่ยวข้องใช้เป็นแนวทางในการพัฒนา การปฏิบัติงานตามบทบาทของคณะกรรมการการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรมจังหวัด ให้ดียิ่งขึ้น

2.3 เพื่อรวบรวมปัญหา และข้อเสนอแนะในการปรับปรุงบทบาทของคณะกรรมการ การศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรมจังหวัด

ขอบเขตของการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการศึกษาค้นคว้าไว้ดังต่อไปนี้คือ

1. ขอบเขตของเนื้อหา

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการศึกษาการปฏิบัติงานตามบทบาทของคณะกรรมการการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรมจังหวัดใน 8 ด้าน ได้แก่

1.1 ด้านพิจารณาและเสนอแนะการให้ความเห็นชอบเกี่ยวกับแผนพัฒนาการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรมของจังหวัด

1.2 ด้านการกำหนดมาตรการให้หน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชนมีการใช้ทรัพยากรและพนักงานกำลังในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรม

1.3 ด้านพิจารณาการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประเภทเงินอุดหนุนที่จังหวัดได้รับ เพื่อกิจการเกี่ยวกับการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรม

1.4 ด้านการกำกับ เร่งรัด ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานของหน่วยงานและสถานศึกษา ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

1.5 ด้านการเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหที่สืบเนื่องมาจากการดำเนินงานตามนโยบาย แผนงาน โครงการ ซึ่งมีผลกระทบต่อการจัดการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรมในจังหวัด

1.6 ด้านการจัดให้มีการศึกษา สํารวจ วิเคราะห์ วิจัย และทบทวน เพื่อนำผลมาปรับปรุง การพัฒนาการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรม

1.7 ด้านการแต่งตั้งคณะทำงานเพื่อปฏิบัติงานเฉพาะกิจตามที่เห็นสมควร

1.8 ด้านการปฏิบัติงานอื่นที่กระทรวงศึกษาธิการมอบหมาย

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ บุคคลในคณะกรรมการการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรมจังหวัด ในเขตการศึกษา 3 จำนวน 100 คน ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ประเภทดังนี้

2.1.1 กรรมการโดยตำแหน่ง	จำนวน	69 คน
2.1.2 กรรมการผู้แทนหัวหน้าสถานศึกษา	จำนวน	10 คน
2.1.3 กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ	จำนวน	21 คน
รวม	จำนวน	100 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของยามานะ (Yamane) แล้วสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น จำนวน 80 คน จำนวนนี้เป็นประเภทกรรมการ ดังนี้

2.2.1 กรรมการโดยตำแหน่ง	จำนวน 55 คน
2.2.2 กรรมการผู้แทนหัวหน้าสถานศึกษา	จำนวน 8 คน
2.2.3 กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ	จำนวน 17 คน

8. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยแบ่งเป็น

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

3.1.1 ประเภทของคณะกรรมการ มี 3 ประเภทคือ

3.1.1.1 กรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งโดยตำแหน่ง

3.1.1.2 กรรมการที่เป็นผู้แทนหัวหน้าสถานศึกษา

3.1.1.3 กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

3.1.2 คุณวุฒิของกรรมการ มี 2 ระดับ คือ

3.1.2.1 ปริญญาตรีหรือต่ำกว่า

3.1.2.2 สูงกว่าปริญญาตรี

3.1.3 พื้นที่การปฏิบัติงานของคณะกรรมการ มี 5 จังหวัด

3.1.3.1 ชุมพร

3.1.3.2 สุราษฎร์ธานี

3.1.3.3 นครศรีธรรมราช

3.1.3.4 พัทลุง

3.1.3.5 สงขลา

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ระดับการปฏิบัติงานตามบทบาทของคณะกรรมการการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรมจังหวัด ซึ่งสังเกตได้จากการตอบแบบสอบถาม บทบาทของคณะกรรมการการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรมจังหวัด ในเขตการศึกษา 3

นิยามศัพท์เฉพาะ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดนิยามศัพท์ของคำที่เกี่ยวข้องไว้ดังนี้

1. คณะกรรมการการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรมจังหวัด หมายถึง คณะบุคคล ซึ่งแต่งตั้งตามพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการ สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2535 ฉบับที่ 2 ให้ไว้ ณ วันที่ 15 ธันวาคม 2535 ซึ่งประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นประธาน รองผู้ว่าราชการจังหวัดที่ผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมายเป็นรองประธาน ผู้อำนวยการสามัญศึกษาจังหวัด ผู้แทนหัวหน้าสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาที่กรมอาชีวศึกษาแต่งตั้ง 1 คน ผู้แทนหัวหน้าสถานศึกษา สังกัดสถานบันเทคโนโลยีราชมงคล 1 คน (ถ้ามี) ผู้แทนหัวหน้าสถานศึกษา สังกัดกรมศิลปากร 1 คน (ถ้ามี) อธิการบดีสถานราชภัฏ (ถ้ามี) ผู้อำนวยการวิทยาลัยพลศึกษา (ถ้ามี) ผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัด ผู้อำนวยการ/หรือหัวหน้าศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด ประธานชมรมการศึกษาเอกชนจังหวัด พัฒนาการจังหวัด เกษตรจังหวัด สาธารณสุขจังหวัด อุตสาหกรรมจังหวัด พาณิชย์จังหวัด ผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดเสนอไม่เกิน 5 คน เป็นกรรมการ ศึกษาธิการจังหวัดเป็นกรรมการและเลขานุการ ผู้ช่วยศึกษาธิการจังหวัดเป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
2. บทบาท หมายถึง พฤติกรรมที่คณะกรรมการการศึกษา การศาสนาและการวัฒนธรรม ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการกำหนดให้ปฏิบัติ มี 8 ด้าน ดังนี้
 - 2.1 พิจารณาสอนแนะและให้ความเห็นชอบเกี่ยวกับแผนการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรมของจังหวัด
 - 2.2 การกำหนดมาตรการให้หน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชน มีการใช้ทรัพยากรและคนกำลังในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรม
 - 2.3 การจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประเภทเงินอุดหนุนที่จังหวัดได้รับเพื่อกิจการเกี่ยวกับการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรม
 - 2.4 การกำกับ เร่งรัด ติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติงานของหน่วยงานและสถานศึกษา
 - 2.5 การเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหาที่สืบเนื่องมาจากการดำเนินงานตามนโยบาย แผนงาน โครงการ ซึ่งมีผลกระทบต่อการจัดการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรมในจังหวัด
 - 2.6 การจัดให้มีการศึกษา สำรวจ วิเคราะห์ วิจัย และทบทวน เพื่อนำผลมาปรับปรุงการพัฒนาการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรม
 - 2.7 การแต่งตั้งคณะทำงานเพื่อปฏิบัติงานเฉพาะกิจตามที่เห็นสมควร

2.8 การปฏิบัติงานอื่นที่กระทรวงศึกษาธิการมอบหมาย

8. เขตการศึกษา 8 หมายถึง ห้องที่ปฏิบัติงานทางวิชาการของกระทรวงศึกษาธิการ ตามพระราชกฤษฎีกาแบ่งท้องที่กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2520 ประกอบด้วย จังหวัดสงขลา ชุมพร สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช และจังหวัดพัทลุง (ราชกิจจานุเบกษา, 2520 : 5)

4. ประเภทของคณะกรรมการ หมายถึงบุคคลที่มาปฏิบัติงานในรูปของคณะกรรมการ มี 3 ประเภท ได้แก่

- 4.1 กรรมการโดยตำแหน่ง
- 4.2 กรรมการที่เป็นผู้แทนหัวหน้าสถานศึกษา
- 4.3 กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

5. คุณวุฒิ หมายถึง ระดับการศึกษาขั้นสูงสุดของคณะกรรมการการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรมจังหวัด จำแนกออกเป็น 2 กลุ่มคือ

- 5.1 ปริญญาตรีหรือต่ำกว่า
- 5.2 สูงกว่าปริญญาตรี

6. พื้นที่ปฏิบัติงาน หมายถึง จังหวัดในท้องที่เขตการศึกษา 3 จำแนกออกเป็น 5 จังหวัดดังนี้

- 6.1 ชุมพร
- 6.2 สุราษฎร์ธานี
- 6.3 นครศรีธรรมราช
- 6.4 พัทลุง
- 6.5 สงขลา

7. รหัสเลขประจำจังหวัด

- 7.1 1 หมายถึง จังหวัดชุมพร
- 7.2 2 หมายถึง จังหวัดสุราษฎร์ธานี
- 7.3 3 หมายถึง จังหวัดนครศรีธรรมราช
- 7.4 4 หมายถึง จังหวัดพัทลุง
- 7.5 5 หมายถึง จังหวัดสงขลา